

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2546). รายงานความก้าวหน้าในการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร :
คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2549). 1 ในการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬพัฒนลิขชั่ง.

กรโนชา ศิริปัญจนะ. (2552). การจัดการองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประ同胞ศึกษา ในเขต
พื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.(สำเนา)
เกย์กานดา คงทวีเดิ�พ. (2547). สภาพของโรงเรียนในฐานะองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

มองฟอร์ตวิทยาลัย แผนกมัธยม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.(สำเนา)

เกย์น คำน้อย. (2550). สรุปความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.(สำเนา)

คำนึง ผุดผ่อง. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับองค์การ
แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขต
พื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมุรพा. (สำเนา).

จักรกริช อินพันธุ์. (2551). สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตราวิทยาลัย.
การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.(สำเนา)

จำเริญ จิตราหลัง. (2550). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยการจัดการความรู้
ที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คุณวีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- จิราภรณ์ โพธิเต็ง. (2546). สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านห้วยหล่ออุดุก อำเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.(สำเนา)
- ชวินท์ ชัมมนันท์กุล. (2540). คู่มือฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัทบีสีเนส อินเตอร์เนชันแนล แอนด์ ครีเอติฟวิชั่น.
- ชัยเสถียร พรหมศรี. (2551). คู่มือสรุปองค์การแห่งความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- ชุมศักดิ์ อินทรรักษ์. (2551). การบริหารวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. ปัจจานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัจจานี.
- ณัฐพันธ์ เจรนันทน์. (2544). ยอดกลยุทธ์การบริหารสำหรับองค์การยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- เดชน์ เทียมรัตน์ และกานต์สุดา มาฆะศิรานนท์. (2544). วินัยสำหรับองค์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพอร์เน็ท.
- ถวิล อรัญเวศ. “สถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ” วารสารวิชาการ. 4 (1) : 4; มกราคม 2544.
- นวลสาวาท ดำเนินนันท์. (2547). สภาพความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร สาย ฯ ค และลูกจ้าง ของภาควิชาอาชญาศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.(สำเนา)
- นิสรากร เขยันนท์. “แนวคิดในการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้” วารสารการจัดการเอกชน. 7(1) : 4; 2541.
- บดินทร์ วิจารณ์. “สร้างและต่อยอดความรู้ในองค์กร” นิตยสาร CIO Forum. 33(7) : 31; พฤษภาคม 2546.
- ประหยด เถื่อนหมื่นໄวย. (2547). การศึกษาพัฒนาร่องรับองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน ประเมินค์ศึกษาสังกัดสำนักงานการประเมินค์ศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี. (สำเนา)
- ปริชาต คุณปลื้ม. (2548). การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.(สำเนา)

เปี่ยมพงศ์ นุ้ยบ้านค่าน. (2543). องค์การแห่งการเรียนรู้. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

[\(วันที่กันข้อมูล :](http://www.natres.psu.ac.th/Journal/Learn_Organ/index.html)

25 ธันวาคม 2553).

ผ่องศรี วานิชย์ศุภวงศ์. (2546). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. ปัตตานี : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พัชรา บุรีเทคน. (2549). องค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนูรูฟ้า.(สำเนา)

พินสวัน ปัญญางาม. (2543). การรับรู้ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษาหน่วยธุรกิจและปฏิบัติการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.(สำเนา)

เพ็ญศรี บุญอินทร์. (2550). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1.งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนูรูฟ้า.(สำเนา)

เพียงใจ มุสิกะพงษ์. (2550). สภาพการจัดการความรู้และความต้องการเพิ่มพูนความรู้สู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนการบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.(สำเนา)

ภาวดน์ พันธุ์แพ. “ผู้นำองค์การแห่งการเรียนรู้” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

24(3) : 55 – 57; 2547.

เมตตา เทพประทุน. (2551). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโป่งวิทยาคม.

การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร. (สำเนา).

ยุรพร ศุทธรัตน์. (2552). องค์การเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รวนนธ์ คริโซติ. (2543). “ก่อนจะก้าวสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ องค์กรควรมีทรัพยากรบุคคลอย่างไร” วารสารการบริหารคน. 21(3) : 33; กรกฎาคม - กันยายน 2543.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการ.

วงศ์ทร ภู่เจริญ. (2548). องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้ Learning Organization & Knowledge Management. กรุงเทพฯ : อริยชนจำกัด.

วิเชียร วิทยอุดม. (2550). การพัฒนาองค์การ ORGANIZATION DEVELOPEMANT.

กรุงเทพฯ : ชนาลักษการพิมพ์ จำกัด.

วิชุราษฎร์ สิมัง โภคดี. (2545). คุณภาพคือการเรียนรู้ : องค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ปีบูน).

______. (2545). คุณภาพคือการบูรณาการ. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ปีบูน).

วิโรจน์ สารัตนา และ อัญชลี สารัตนา. (2545). ปัจจัยทางการบริหารกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ข้อเสนอผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาและการวิพากษ์. กรุงเทพฯ:อักษรพาพัฒนา.

วีระพล อมรปียะฤกษ์. (2546). การศึกษาการรับรู้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของครูในสถานบันทการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุดสาครรัฐมนตรีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.(สำเนา).

วีรวัฒน์ ปันตินามัย. (2544). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชีรประป้องวรรณกรรม.

วีรรุษ มาฆะศิรานนท์ (2542). องค์กรเรียนรู้สู่องค์กรอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ : ชีรประป้องวรรณกรรม.

ศิริพร จินดาพงษ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา).

สมใจ อุ่นสำราญ. (2546). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และความคิดเชิงระบบกับการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.(สำเนา)

สมบัติ บุญประคุณ. (2544). ครุกับการวิจัยในชั้นเรียนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.

สมาน อัศวภูมิ. (2551). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ.

อุบลราชธานี : หจก.อุบลกิจօฟเฟซการพิมพ์.

สาริน(นามแฝง). (2547). “องค์กรอัจฉริยะ : องค์กรแห่งการเรียนรู้” สลค. สาร. 12(4) : 12-15; มีนาคม 2547.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). การบริหารสถานศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. “คู่มือครูข้อปฏิบัติตามวินัย และจริยธรรมครู : ครูดี ผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ” จุลสารการศึกษา. 44 (1) : 5 – 6; มกราคม 2548.
- สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี. (2546). พระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ.
กรุงเทพฯ:ทำเนียบรัฐบาล.
- สุชาดา กรเพชรปานี. (2548). “คุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่น: คุณธรรมและความรู้” วารสาร วิจัยและวัดผลการศึกษา. 1 : 196; มีนาคม 2548.
- สุชาดา สายทิ. (2547). สภาพความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนจิตราવิทยา อำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)
- สุรพงษ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2544). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดภาคใต้. ปริญนานิพนธ์การศึกษาศาสตรคุณภูบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ. (สำเนา)
- อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2542). ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครุยุคปฏิรูป การศึกษา. กรุงเทพฯ : บุพลากรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญญาณี คล้ายสุบรรณ. (2550). การจัดการความรู้ฉบับปฐมบท. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : เพชรเกย์ พรีนติ้ง กรุ๊ป.
- อุณณี จิตตะป่าโล และ นุตประเวณี เล็กกาญจนวัต. (2544). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศุนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- อุสาห์ เจียมจันทร์. (2549). องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.(สำเนา)
- เอกชัย ໂປรັງປໍລູນາສຸກຸດ. (2546). “การบริหารความรู้กับความเป็นองค์กรชั้นนำ” วารสาร กฟ. 33(10) : 34-35; พฤษภาคม 2546.

โօกาส วุฒิศา. (2550). การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.(สำเนา)